

Regeringsrätten

Rättsfall

Ingångsvärde på varulager i rörelse som köpts mot vederlag att betalas under 15 år

Besvär av TI angående H:s inkomsttaxering år 1962. — Enligt kontrakt överlät A. till H. varulager, inventarier och telefon i en av A. bedriven rörelse på villkor bl. a. att köparen som ersättning för överlåtelsen skulle betala en "livränta" under 15 år, räknat från den 1/1 1961, med 3 455 kr. för år och att köparen under egen firma från nämnda dag skulle fortsätta samma handelsrörelse som säljaren bedrivit. I den ingående balansräkningen per den 1/1 1961 skulle köparen uppta varulagret efter avskrivning till 16 023 kr. — I enlighet därmed tillgodoförde sig H. vid inkomstberäkningen på deklarationsbilaga nr 7 a till ledning för 1962 års taxering avdrag för ingående varulager med 16 023 kr. Dessutom yrkade H. avdrag för periodiskt understöd till A. med 3 455 kr. — TN medgav icke avdrag för ingående varulager men medgav avdrag för periodiskt understöd. — PN höjde H:s inkomsttaxering enligt särskild beräkning. — KR: ej ändring. — RR förklarade att H. med hänsyn till den form i vilken vederlaget för den av H. förvärvade rörelsen utgått ägde rätt till avdrag för årsbeloppen i den mån beloppen utbetalas. Som följd härav ägde H. enligt RR icke vid inkomsttaxeringen därjämte åtnjuta avdrag för ingångsvärde på varulagret. (RR:s utslag den 29/4 1969).

..Anm.: Se även RN 1959 nr 4:4 samt Hellner, *Bolagsbildning ur skatterättslig synvinkel*, sid. 199—205.

Periodiskt understöd till eller från frånskild make

A. Besvär av fru L. angående inkomsttaxering år 1964. — Mannen L. tog den 28/11 1962 stämning på hemskillnad. Huvudförhandling utsattes till den 7/1 1963. Genom interimistiskt beslut samma dag tillerkände domstolen fru L, som på grund av sjukdom inte kunnat närvara vid förhandlingen, ett underhållsbidrag om 1 200 kr. för månad. Hemskillnadsdom meddelades av underrätten den 28/6 1963. Efter överklagande vann domen laga kraft den 18/11 1963. För tiden efter den 1/7 1963 tillerkändes fru L. 1 700 kr. i månaden som underhållsbidrag. Mannen var bosatt i USA. TN åsatte inte fru L. någon taxering. — Med bifall till TI:s yrkande taxerade PN fru L. för hela det belopp hon uppburit såsom periodiskt understöd under 1963 eller 17 400 kr. PN ansåg att fru L. ej sammanlevt med mannen sedan februari 1962, då hon återvänt till Sverige för att ta vård om sin son som insjuknat. — KR: ej ändring.

RR fastställde KR:s utslag, enär fru L., i allt fall från den 7/1 1963, då rådhusrätten genom interimistiskt beslut förordnade om hävande av sammanlevnaden mellan henne och hennes man, var skattskyldig för det från mannen erhållna periodiska understödet. (RR:s utslag den 13/5 1969.)

B. Besvär av direktören T. angående inkomsttaxering år 1964. — Sedan T. i september 1962 lämnat hemmet dömdes den 7/2 1963 till hemskillnad. Därvid

fastställdes en tidigare överenskommelse, enligt vilken T. skulle till hustrun utge underhållsbidrag med 600 kr. för månad fr. o. m. den 1/12 1962 samt under hela hemskillnadstiden. Till äktenskapsskillnad dömdes i maj 1964. Under 1963 utgav T. 7 200 kr. i underhållsbidrag till hustrun. Härför yrkades avdrag vid taxeringen. — PN medgav avdrag med endast 1 080 kr., motsvarande vad T. kontant utgivit till hustrun. Däremot medgav PN inte avdrag för den hyra som T. betalt för makarnas tidigare gemensamma lägenhet som nu beboddes av hustrun. — KR: ej ändring.

RR yttrade: Utredningen i målet ger vid handen, att samlevnaden mellan makarna upphört redan i september 1962 genom att T. då avflyttade från makarnas gemensamma hem samt att T. enligt överenskommelse mellan makarna utgivit underhållsbidrag till hustrun under hela år 1963. Anledning att icke medgiva avdrag för den del av underhållsbidraget, som avsett hyran för den av hustrun disponerade lägenheten, föreligger ej. T. är således berättigad till avdrag för periodiskt understöd till hustrun med hela det yrkade beloppet 7 200 kr. (RR:s utslag den 13/5.)

Anm.: Se bl. a. Mutén, Familjebeskattningen sid. 57, Hellner, Periodiskt understöd och underskott sid. 75 ff. Se även RÅ 1952 ref. 32, 1965 ref. 45 och 1966 not. 533 samt Skattenytt 1953 sid. 13.

Realisation av nötkreatur

Besvär av syskonen B. angående inkomsttaxering år 1961. — B. upplyste att samtliga nötkreatur sålts på auktion för 51 755 kr. med anledning av att jordbruket i fortsättningen skulle drivas kreaturslöst.

RR yttrade: Beloppet 51 755 kr. utgör likvid för försäljning av samtliga kvarvarande nötkreatur på jordbruksfastigheterna. Numera förebragt utredning visar att försäljningen, som avsåg 1 tjur, 17 kor samt 33 kvigor och ungdjur, föranletts av en stadigvarande omläggning av jordbruksdriften. Av handlingarna framgår vidare att syskonen B. vid sidan av mjölkproduktion bedrivit uppfödning av kreatur till försäljning. Den nu ifrågasvarande avyttringen skall därför betraktas som realisation endast till viss del men i övrigt som löpande försäljning. Därvid kan avyttringen av 1 tjur, 17 kor och lika många kvigor och ungdjur för ett belopp av i runt tal 38 800 kr. anses som realisation. Detta belopp skall icke upptagas till beskattning. Återstoden av försäljningssumman, 12 955 kr., utgör skattepliktig intäkt av löpande försäljning. (RR:s utslag den 6/5 1969).

Realisation eller löpande försäljning?

Besvär av TI angående kreaturshandlaren N:s inkomsttaxering år 1965. — N., som jämte jordbruk för vilket han tidigare år redovisat inkomst av mjölkförsäljning även bedrivit handel med kreatur, hänförde i deklarationen försäljning av fyra kor till skattefri realisation. — TN följde deklarationen. — Hos PN yrkade TI att likviden skulle beskattas som inkomst. Något lager i rörelsen avseende kreaturshandel hade icke uppgivits och icke heller hade innehavet av djur i jordbruket specificerats. I förmögenhetssammanställningen hade värdet av levande inventarier under en följd av år upptagits till 3 000 kr. Någon grund för att anse visst antal djur av de under beskattningsåret försålda kreaturen såsom stamdjur i jordbruket hade icke visats

och då torde icke heller den omständigheten, att N. hade för avsikt att upphöra med kreaturshållning, böra föranleda att någon del av försäljningssumman hänfördes till realisation. — N. invände, att ifrågavarande försäljning avsåg mjölkkor. Han hade upphört med mjölkproduktionen under beskattningsåret på grund av markförsäljning och ändrad bebyggelse. Kreaturshandelsrörelsen hade avsett uppköp hos lantbrukare, varvid kreaturen lastats direkt på lastbil och körts till slakteri. — PN avsåg TI:s yrkande och yttrade: Av utredningen i målet får anses framgå att N. numera upphört med kreaturshållning för mjölkproduktion. I följd härav får försäljningen av ifrågavarande fyra mjölkkor anses hänförlig till skattefri realisation. — TI vidhöll: Någon klar och tillförlitlig uppdelning torde icke ha förelegat mellan djur tillhörande jordbruket eller rörelsen. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/5 1969.)

S. k. kompensationsavdrag för inköpta nötkreatur

Besvär av TI angående lantbrukaren N:s inkomsttaxering år 1963. — N. bedrev ungdjursuppfödning på en jordbruksfastighet, arrenderad sedan 1957, då han köpt nötkreatur för 5 200 kr. År 1962 sålde N. i samband med omläggning av driften hela besättningen för 17 800 kr. Vid 1963 års taxering upptog N., som redovisade enligt kontantprincipen, försäljningssumman som inkomst och tillgodoförde sig avdrag med 5 200 kr. för de år 1957 inköpta djuren. Vid 1958 års taxering hade han varken yrkat eller fått avdrag för inköpet. — PN och KR följde N:s redovisning men RR förklarade N. ej vara berättigad att vid nu

förevarande taxering erhålla det av KR medgivna avdraget med 5 200 kr. för år 1957 havda kostnader för inköp av den första uppsättningen djur för uppfödning till slakt. (RR:s utslag den 6/5 1969).

I nära anslutning till försäljning av jordbruksfastighet gjord övergång från kontantmässig till bokföringsmässig inkomstredovisning

Besvär av TI angående direktören S:s inkomsttaxering år 1961. — Genom kontrakt den 1/5 1960 sålde S. sin jordbruksfastighet som han ägt sedan 1943. På fastigheten hade S. bedrivit omfattande uppfödning av nötkreatur till slakt. S., som vid tidigare taxeringar deklarerat inkomsten från fastigheten enligt kontantprincipen, redovisade inkomsten i 1961 års deklaration avseende tiden 1/1—30/4 1960 enligt bokföringsmässiga grunder. S. hade ej gjort i 30 § 2 mom. TF föreskriven anmälan till TI att han påyrkade taxering enligt bokföringsmässiga grunder. S. yrkade avdrag för underskott med 47 250 kr — TN vägrade S. rätt att redovisa inkomsten enligt bokföringsmässiga grunder och beräknade på grund härav nettointäkten av fastigheten till 40 575 kr. — PN gjorde ej annan ändring än att nettointäkten beräknades till 50 151 kr.

Hos KR yrkade S. taxering enligt deklarationen. KR biföll yrkandet med följande motivering: I målet har icke påståtts, att S. skulle hava underlåtit att föra räkenskaper jämlikt KF den 7/12 1951 (nr 793) om skyldighet för vissa idkare av jordbruk och skogsbruk att föra räkenskaper såsom underlag för taxering. Annan omständighet av beskaffenhet att betaga S. rätt att vid ifrågavarande taxering övergå till bokförings-

mässig redovisning har ej framkommit. Ursprunglig kostnad för nyuppsättning av inventarier och djur i sagda förvärvskälla har icke kunnat visas. Vid sådant förhållande har värdet å befintliga djur och inventarier upptagits till belopp, som motsvarat de värden, som av RN fastställts närmast före 1960 års ingång. Anledning har ej förekommit till antagande, att S. vidtagit åtgärd för att kunna tillgodoräkna sig högre anskaffningsvärden å inventarier och djur än som synes rimligt. Vid sådant förhållande får S:s framförda besvärskande anses lagligen grundat.

Hos RR yrkade TI, att taxeringarna skulle bestämmas enligt PN:s beslut. TI anförde bl. a.: S:s åtgärd att fyra månader före försäljning av fastigheten övergå till bokföringsmässig inkomstredovisning är uppenbarligen förestavad endast av syftet att vinna väsentlig skattelindring. Förfarandet strider mot grundprincipen i gällande bestämmelser att skattskyldig inte skall kunna förskaffa sig skattelättnad genom att byta redovisningssystem. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 6/5 1969).

Skolskjuts av egna barn — förvärvskälla?

Besvär av A. angående inkomsttaxering år 1962. — A. åtog sig enligt avtal med skoldistriktet att utföra skjutsning av tre skolbarn, av vilka två var hans egna, till och från skolan under 214 dagar mot en ersättning av 5 000 kr. A. upptog beloppet som inkomst jämte 230 kr. för skjutsning av ett fjärde barn samt tillgodoförde sig avdrag för bilkostnader med 8 892 kr. — TN upptog inte ersättningen till beskattning och medgav inte heller något avdrag. — PN hänförde skjutsningen till rörelse och beräkna-

de underskottet härav till 2 500 kr. — KR ansåg att den av A. utövade verksamheten inte bedrivits yrkesmässigt eller i förvärvssyfte och vägrade därför underskottsavdrag.

RR fastställde KR:s slut och yttrade: Av utredningen i målet framgår, att A. åtagit sig körningarna i huvudsakligt syfte att på lämpligt sätt ordna sina barns skolgång och att han icke haft anledning räkna med att den betingade ersättningen skulle täcka mer än en del av kostnaderna. Körningarna kan vid sådant förhållande icke anses hänförliga till förvärvskälla enligt KL, och omkostnaderna är således icke avdragsgilla utgifter för förvärvande av intäkt. Ej heller är de avdragsgilla på annan grund. (RR:s utslag den 28/5 1969.)

Jordstyckningsrörelses andelar i bostadsföreningar — omsättningstillgångar?

Besvär av TI angående Föreningen V:s inkomsttaxering år 1963. — Föreningen V., som var en ekonomisk förening, hade sedan flera år bedrivit jordstyckningsrörelse. Under 1962 hade föreningen inköpt andelar i sex bostadsföreningar, som alla ägde bebyggda fastigheter. Under samma år hade fem av dessa föreningar sålt sina fastigheter. I Föreningen V:s vinst- och förlusträkning för 1962 redovisades bl. a. ”utdelning” med 6 518 kr. och ”värdereglering” med samma belopp.

RR vägrade — i motsats till PN och KR — nedskrivning med beloppet 6 518 kr. och yttrade: Mot vad TI anför har föreningen icke förmått visa, att dess innehav av andelar i fastighetsföreningarna, av vilka flertalet under beskattningsåret avyttrat sitt fastighetsbestånd, ägt sådant sammanhang med

den bedrivna jordstyckningsrörelsen, att andelarna kan betraktas som omsättningstillgångar i rörelse. Andelarna kan ej heller, såvitt visats, av annan anledning anses utgöra sådana tillgångar. Nedskrivning av värdet å andelarna kan följaktligen icke medgivas. (RR:s utslag den 13/5 1969.)

Avskrivning på idrottsförenings anläggningar som delvis bekostats med bidrag

Besvär av TI angående Forshaga Idrottsförenings inkomsttaxering år 1962. — Vid granskning av föreningens räkenskaper konstaterades att de bokförda kostnaderna för uppförande av vissa anläggningar uppgått till 285 848 kr., därav 126 477 kr. bestritts av egna medel och upplånat kapital samt 159 371 kr. erhållits från kommunen, Mölnbacka-Trysils AB:s sociala fond, Riksidrottsförbundet och insamlade medel. — PN ansåg att den anskaffningskostnad på vilken årliga värdeminskningsavdrag skulle beräknas borde upptas till 126 477 kr. — KR förklarade att föreningen, oavsett med vilka medel kostnaderna blivit bestridda, var berättigad till värdeminskningsavdrag på 285 848 kr.

RR ansåg att enligt grunderna för punkt 13 av anv. till 29 § KL i anskaffningsvärdet av ifrågavarande inläggningar icke skulle inräknas kostnader, som bestritts av anslag från Riksidrottsförbundet och Forshaga kommun, tillhoppa 72 000 kr., och fastställde alltså avskrivningsunderlaget till 213 848 kr. (RR:s utslag den 7/5 1969).

Anm.: Jämför prop. 1948:164 sid. 11, 25 och 30, SOU 1946:56 sid. 25, 78 och 86 samt PM den 24/11 1947 ang. idrottssammanslutningarnas behandling (finansdepartementets rättsavdelning).

Ökade levnadskostnader vid långvarig anställning utom hemorten

A. Besvär av TI angående travbanearbetaren L:s inkomsttaxering år 1964. — L hade sedan 1959 arbetat hos Stockholms travsällskap i Spånga under det att hustrun haft anställning i Rättvik, där familjen hade sin bostad.

RR yttrade: Utredningen i målet visar att L. under beskattningsåret och dessförinnan under lång tid förlagt sin yrkesverksamhet till Stockholm och haft bostad där. L. har icke förebragt utredning som kan utgöra grund för att han, trots nämnda förhållanden, skall anses berättigad till avdrag för ökad levnadskostnad i anledning av hans och hans familjs skilda bosättning. (RR:s utslag den 20/5 1969.)

B. Besvär av TI angående träarbetaren G:s inkomsttaxering år 1964. — G. hade sedan 1956 arbetat hos olika byggnadsfirmor i Stockholm medan familjen varit bosatt i Rättvik.

RR yttrade: G har under beskattningsåret och dessförinnan under en följd av år haft sin yrkesverksamhet förlagd till Stockholm och haft bostad där, medan hans familj varit bosatt i Rättvik. För att erhålla avdrag jämlikt p. 3 sista st. anv. till 33 § KL för den ökning i levnadkostnaderna, som den från familjen skilda bosättningen medfört, har G. i huvudsak anfört, att förhållandena på bostadsmarknaden i Stockholm hindrade honom att få familjebostad där. Han har emellertid icke förebragt någon utredning, som visar om eller i vad mån han vidtagit de åtgärder, som skäligen kan begäras för anskaffande av sådan familjebostad. Ej heller har han före-

bragt andra omständigheter, som är tillräckliga för att jämlikt nämnda författningsrum erhålla sådan avdragsrätt. (RR:s utslag den 20/5 1969.)

Ökade levnadskostnader för lokbiträde med tågtraktamente

Besvär av lokbiträdet G. angående inkomsttaxering år 1966. — Enligt 2 § 1 mom. tredje st. allmänna resereglementet den 21/11 1952 (nr 735) äger Kungl. Maj:t utfärda bestämmelser och meddela beslut, att traktamente i vissa fall skall utgå med lägre belopp än i allmänna resereglementet sägs. Med stöd av detta stadgande har Kungl. Maj:t genom brev den 6/3 1953 utfärdat särskilt resereglemente för statens järnvägar. Enligt detta reglemente utgår tågtraktamente vid tågtjänstgöring utom tjänstgöringszonen. — I deklarationen yrkade G. avdrag för ökade levnadskostnader i samband med tågtjänstgöring med 1 959 kr., motsvarande skillnanden mellan å ena sidan det traktamente, som skulle ha utgått, om allmänna resereglementet varit tillämpligt, och å andra sidan uppbuget tågtraktamente. — TN och PN vägrade avdraget. KR kom till samma resultat och yttrade: Tågtraktamentet är avsett att täcka merkostnader vid tågtjänstgöring. Enligt p. 4 andra st. och p. 5 av anv. till 32 § KL skall därför tågtraktamentet icke upptagas som intäkt av tjänst, men å andra sidan får de kostnader som skall bestridas med tågtraktamentet ej avföras såsom utgift, även om traktamentet icke förslår till kostnaderna. G. är förljaktligen, såsom PN funnit, icke berättigad till yrkade avdraget. — RR: ej ändring. (RR:s utslag den 21/5 1969.)

Ökade levnadskostnader för landsfiskalsaspiranter m m

A. Besvär av landsfiskalsaspiranten L. angående inkomsttaxering år 1962. — L., som är född år 1937 och ogift, fullgjorde provtjänstgöring som landsfiskalsaspirant dels på landsfiskalskontoret i Högsby under tiden den 1/1— den 15/5 1961 och dels på länsstyrelsen i Kalmar under resten av året. Han uppbar under provtjänstgöringen arvode med 5 400 kr. L:s föräldrar var bosatta i Oskarshamn. I deklarationen yrkade L. avdrag för fördrade levnadskostnader i Högsby och Kalmar med 1 735 kr. (347 dagar á 5 kr.). TN, PN och KR vägrade avdraget.

RR lämnade L:s besvär häröver utan bifall och yttrade: L. får väl anses ha varit bosatt i Oskarshamn under beskattningsåret. Emellertid framgår ej av utredningen i målet att L:s levnadskostnaden i Högsby och Kalmar överstigit motsvarande normala kostnader för ensamstående skattskyldig i hans hemortskommun. (RR:s utslag den 21/5 1969.)

B. Besvär av polismannen A. angående inkomsttaxering år 1962 — A. bevistade under tiden den 2/1 — den 11/3 1961 en kurs vid statens polisskolas avdelning i Gävle och uppbar härunder arvode med 966 kr. Under tiden för kursen var A. ogift och hade sitt hem i Enköping. I deklarationen upptog A. ersättningen 966 kr. som intäkt av tjänst och yrkade avdrag bl. a. för hyra av rum i Gävle med 250 kr. och för lade matkostnader med 700 kr., motsvarande 70 dagar á 10 kr. — TN medgav avdrag för rumshyra men vägrade avdrag för ökade matkostnader. — PN: ej ändring med följande motivering: A. var under beskattningsåret ogift. Enär han med hänsyn till den tid, kursen pågått, torde haft möjlighet

att intaga sina måltider i Gävle till pris, som icke överstigit normala kostnader å matservering i hemorten, finner PN A:s yrkande i fråga om avdrag för ökade matkostnader icke kunna bifallas. — KR ej ändring.

— RR yttrade: A:s deltagande i kursen är med hänsyn till i målet upplysta förhållanden att jämställa med fullgörande av tjänst. Han är därför berättigad att erhålla avdrag för de ökade matkostnader som föranletts av att han som i Enköping får antas ha ätit i bostaden, under vistelsen i Gävle ätit på matställe. Dessa kostnader må skäligen antagas ha uppgått till ett belopp av 350 kr. (RR:s utslag den 30/9 1969; en ledamot av RR anförde: För ogifta statsanställda med elev- eller aspirantarvoden har avdrag för ökade levnadskostnader vid genomgång av kurs å annan ort än hemorten pläгат medgivnas högst med kostnaden för dubbelhyra, medan avdrag för måltidskostnader i praxis genomgående vägras. Frågan om merkostnader förelegat har därvid bedömts med hänsyn till normalt påräkneliga måltidskostnader å hemorten, oavsett om vederbörande bott i föräldrahemmet, själv lagat sin mat eller ätit ute. Enär lika fall bör behandlas lika och avsteg från nämnda praxis, som senast kommit till klart uttryck i ett RR:s avgörande 21/5 1969, ej bör ifrågakomma, såvida icke särskilda omständigheter föranleder undantag — vilket ej påståtts för A:s del — gör jag ej ändring i KR:s utslag).

Anm.: Frågan om avdrag för ökade levnadskostnader för ogifta under arbete på annan ort än hemorten har även tidigare varit uppe i olika sammanhang. I det under B ovan redovisade fallet har RR intagit samma ståndpunkt som torde

ha kommit till uttryck även i RÅ 1958 not. 1766 och 1959 not. 285 (SN 1959 sid. 317) och som innebär att avdrag medges för den faktiskt uppkomna fördyringen av levnadskostnaderna. Den skiljaktige ledamotens mening torde däremot mera överensstämma med utgången i RÅ 1958 not. 1562 (SN 1959 sid. 120).

Facklitteratur m. m.

Filosofie doktor O. förklarades berättigad till avdrag vid sin inkomsttaxering år 1960 för kostnader för intäkternas förvärvande med ett såsom skäligt ansett belopp av 7 200 kr. för inköp av litteratur för Shakespearetolkning, för Nostradamustolkning samt för utgivning av Ossiansångerna och Koranen. Vidare ansågs han berättigad till avdrag med yrkade 11 480 kr., avseende bl. a. 1 080 kr. till hyra av arbetslokal, 2 415 kr. till telefon, 440 kr. till belysning och städning, 905 kr. till skrivpapper o. d., 2 500 kr. till kostnader för biblioteksforskning under 25 dagar, inberäknat resdagar, samt 3 900 kr. till resekostnader under 39 dagar för researtiklar m. m. (RR:s utslag den 7/5 1969).

Skattskyldighet här i riket

Besvär av arméingenjören B. angående inkomsttaxering år 1962. — B., som var gift och under första halvåret 1961 var anställd vid Arméns radar- och luftvärnsmekanikerskola i Göteborg, företog den 20/6 1961 beordrad tjänsteresa till USA för att delta i kurser för utnyttjande och skötsel av viss robotmaterial. Han återkom därifrån till Sverige den 14/10 1962. Hans familj medföljde till USA, där B. hyrde familjebostad,

medan hans villafastighet i Göteborg var uthyrd. Under angivna tjänstgöring uppbar B. utom lön dels traktamente från svenska staten med 75 kr. för dag under de 20 första dagarna och 52 kr 50 öre för dag för tiden därefter, dels ersättning med 70 procent av sin bostadshyra. I deklarationen redovisade B. såsom intäkt av tjänst endast 14 130 kr. motsvarande ersättning för första halvåret 1961. — TN beskattade B. för hela hans under år 1961 intjänta lön, 28 638 kr. Hos PN yrkade B. enligt deklarationen. — PN ogillade yrkandet, då B:s bosättning här i riket med hänsyn till i målet upplysta förhållanden icke kunde anses ha upphört genom vistelsen i USA och B. förty skulle beskattas i hemortskommunen för all av honom förvärvad inkomst. — KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 8/5 1969.)

Aktievärde

Besvär av makarna K. angående inkomsttaxering år 1966. — Makarna K. ägde aktier i ett bageribolag, som var fåmansbolag. Nominella värdet var 100 kr per aktie och substansvärdet den 31/3 1966 950 kr. per aktie. Bolaget, som hade en omsättning på i runt tal 3 milj. kr., hade under 1963 färdigställt en ny bageribyggnad för ca 2,3 milj. kr. — PN uppskattade värdet på aktierna till 950 kr. per aktie. — KR: ej ändring.

RR yttrade: Utredningen ger vid handen, att bolagets rörelse under räkenskapsåren 1965/1966 och 1966/1967 visat förlust och att vinsten under räkenskapsåret 1967/1968 uppgått till endast 112 kr. Det dåliga resultatet under dessa år har delvis berott på kostnader av engångsnatur, sammanhängande

med flyttning av rörelsen till nyuppförd byggnad, och delvis på att omsättningen icke ökats tillräckligt i förhållande till utbyggnaden av rörelsens lokaler m. m. På längre sikt kan dock lönsamheten förväntas bli bättre. Med hänsyn härtill bör värdet å aktierna vid förevarande taxering icke bestämmas högre än till 800 kr. för aktie. (RR:s utslag den 6/5 1969).

Anm.: Se RN 1962 ser. I nr 1:5.

Skatterestitution på grund av 80-procentregeln

Besvär av B. angående avkortning eller restitution av skatt för taxeringsåret 1962. — B. hade till ledning för taxering år 1962 lämnat två särskilda självdeklarationer som avsåg olika räkenskapsår. Den deklaration som avsåg det senare beskattningsåret upptog förutom inkomst även skattepliktig förmögenhet. — I enlighet med deklarationerna åsattes B. två taxeringar år 1962. — B. ansökte om restitution enligt KF den 6/6 1952 med bestämmelser om begränsning av skatt i vissa fall av statlig inkomstskatt och förmögenhetsskatt som för taxeringsåret 1962 påförts honom och hans hustru med 149 144 kr. Därvid hade B. endast beaktat uppgifter och skatter på grund av taxering enligt den sistnämnda deklarationen. — Länsstyrelsen förordnade om en skattenedsättning av 140 459 kr. som grundade sig på taxering enligt båda de avgivna deklarationerna och därav föranledda skatter. — B. invände att varje taxering borde behandlas för sig. KR och RR: ej ändring. (RR:s utslag den 28/5 1969.)

Anm.: Se Svensk Skattetidning 1959 sid. 182 (Scholander).

Förutsättningar för eftertaxering efter tidigare åsatt skönstaxering

Besvär av revisionsintendenten K. angående entreprenören H:s inkomsttaxering år 1965. — TN uppskattade H:s inkomst av rörelse efter skön till 25 000 kr. — PN fann med hänsyn till företagens granskning av räkenskaperna att den av TN uppskattade nettointäkten inte kunde anses för högt beräknad och fastställde den åsatta taxeringen genom beslut som vann laga kraft. — Den 5/7 1967 yrkade TI hos PN eftertaxering av H. för 30 000 kr. med åberopande av nämnda taxeringsrevision. — PN biföll yrkandet.

KR undanröjde eftertaxeringen och anförde:

Av handlingarna i målet framgår att taxeringsrevision av H:s räkenskaper för beskattningsåret 1964 ägt rum redan i samband med H:s besvär över de ordinarie taxeringarna år 1965 och att någon ytterligare taxeringsrevision

eller annan utredning därefter icke skett. De felaktigheter, som vid taxeringsrevisionen konstaterats vidlåda räkenskaperna, har sålunda uppdagats före PN:s beslut 29/6 1966. Att de genom nämnda beslut åsatta taxeringarna må ha blivit för låga, har därför icke föranletts av något H:s oriktiga meddelande. Vid sådant förhållande kan laga förutsättningar för eftertaxering icke anses föreligga.

RR fastställde däremot PN:s beslut och yttrade: Vid taxeringsrevisionen har framkommit sådana felaktigheter i H:s bokföring, att med hänsyn därtill inkomsten av rörelse kan beräknas icke ha understigit 55 000 kr. Av handlingarna i målet framgår, att PN vid beslutet den 29/6 1966 kunnat taga hänsyn till nämnda felaktigheter endast inom beloppet för den av TN skönmässigt uppskattade inkomsten. På grund härav och med beaktande jämväl av övriga i målet upplysta omständigheter föreligger icke hinder för eftertaxering. (RR:s utslag den 21/5 1969.)